

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2018r. do Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich wpłynął pozew złożony przez A. B., która w imieniu małoletnich powodów J. B. i I. B. wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej J. B. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz podwyższenie dotychczasowych alimentów zasądzonych na rzecz I. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lipca 2015r. sygn akt XVIII RC 2544/14 z kwoty 400 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie, płatnych do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Nadto, wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania, poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniej J. B. kwot po 500 zł miesięcznie oraz orzeczenie o kosztach sądowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W treści pozwu podała, że małoletni I. B. jest dzieckiem pochodzącym z jej związku małżeńskiego z pozwanym, na rzecz którego orzeczono już alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie natomiast małoletnia J. B. urodziła się już po wydaniu wyroku rozwodowego i alimenty na jej rzecz nie zostały ustalone wspomnianym orzeczeniem ani też ugodą pozasądową. Uzyskiwane przez nią dochody nie są wystarczające na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, które wynoszą w przypadku małoletniej J. B. 950 zł miesięcznie a w przypadku małoletniego I. B. 1.055 zł miesięcznie. Korzysta z pomocy finansowej i rzeczowej matki i siostry oraz comiesięcznie zadłuża się na karcie debetowej na kwotę 1.000-1.500 zł.

Pozwany posiada zezwolenie na pobyt w Polsce na czas oznaczony, od lutego 2018r. pracuje w ubojni mięsa w G. osiągając dochód w kwocie 3.000 zł miesięcznie. We wrześniu 2018r. przekazał matce małoletnich kwotę 500 zł, w tym 300 zł za telefon a w październiku 2018r. 400 zł tytułem alimentów na małoletniego syna oraz 300 zł tytułem pokrycia kosztów swojego utrzymania albowiem mieszkał wówczas w mieszkaniu matki małoletnich korzystając z mediów i zakupionej przez nią żywności.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2019r. udzielono zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego N. B. do łożenia na rzecz małoletniej powódki J. B. alimentów w kwocie po 400,00 zł miesięcznie płatnych z góry do rąk matki małoletniej A. B., począwszy od dnia 27 lutego 2019r., do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat, na czas trwania postępowania, oddalając wniosek w pozostałej części.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 maja 2019r. sygn akt XVIII Cz 92/19, na skutek zażalenia małoletniej powódki i pozwanego, zmieniono zaskarżone postanowienie z dnia 27 lutego 2019r. o tyle, że początkową datę płatności zabezpieczenia określono na dzień 01 października 2018r. oraz: za okres 01.10.2018-30.11-2018r. obniżono kwotę zabezpieczenia do kwoty 300 zł miesięcznie, za okres 01.12.2018-28.02.2019r. obniżono kwotę zabezpieczenia do 100 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie oddalono zażalenie małoletniej powódki i pozwanego rozstrzygnięcie o kosztach pozostawiając orzeczeniu kończącemu postępowanie.

Pismem z dnia 07 marca 2019r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwolnienie go w całości z kosztów sądowych jak również kosztów zastępstwa procesowego. Podał, że z uwagi na osiągnięte zarobki w kwocie 1.050 zł miesięcznie nie jest w stanie podjąć żądaniom strony powodowej. Z uwagi na słabą znajomość języka polskiego trudno mu znaleźć inną, lepiej płatną pracę. Podniósł również, że podane w pozwie koszty utrzymania małoletnich nie zostały wykazane stosownymi dokumentami a matka małoletnich również jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym wobec małoletnich dzieci. k. 98-99

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2019r. ustanowiono dla pozwanego pełnomocnika z urzędu. k. 140

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 27 lipca 2015r. sygn akt XVIII RC 2544/14 rozwiązano przez rozwód związek małżeński A. B. i N. B. zawarty w dniu 30 kwietnia 2011r.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem I. B. ur. dnia (...) powierzono matce zapewniając pozwanemu prawo do współdecydowania o istotnych sprawach związanych z małoletnim takich jak wybór szkoły, zawodu, sposobu leczenia i wyjazdu na stałe za granicę.

Kosztami utrzymania małoletniego I. B. obciążono oboje rodziców zasądzając od pozwanego na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie poczynając od prawomocności wyroku, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności każdej z rat.

Małoletnia J. B. urodziła się w dniu (...) Alimenty na jej rzecz nie były dotychczas ustalane w drodze wyroku sądowego czy też zawartej pomiędzy stronami ugody.

A. B. zatrudniona jest w Powiatowym Urzędzie Pracy w S..

Za okres 01.04.2017-30.04.2018r. jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosiło 3.608,16 zł brutto, 2.654,36 zł netto, zaś łącznie 46.906,14 zł brutto 34.506,70 zł netto. (k. 15, 16).

Za okres 06-08.2019r. średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 2.538 zł brutto, 1.834,94 zł netto.

W okresie 28.04.2018-26.04.2019r. korzystała z urlopu macierzyńskiego, rodzicielskiego otrzymując zasiłek w wysokości 80% podstawy wymiaru. (k. 17). Korzysta z pomocy finansowej matki i siostry i karty kredytowej, którą spłaca co miesiąc w kwocie co najmniej 1.500 zł. Na swoje utrzymanie przeznaczają 800-900 zł miesięcznie.

Zamieszkuje wspólnie z małoletnimi w mieszkaniu nabytym w drodze spadkobrania po ojcu W. K., wspólnie z matką i siostrą w 1/3 części każda (k. 18). Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz 608,72 zł – od 01.10.2018r.-01.04.,2019r., 613-71 od 01.03.2019r., od 10-2019-04.2020 – 668,83 zł. prąd 119,37 zł co dwa miesiące, składka za ubezpieczenie mieszkania 299 zł rocznie. Do pracy dojeżdża środkami komunikacji miejskiej, bilet kosztuje 100 zł.

W okresie 13.12.2017-13.09.2018 spłacała raty za zakup telefonu komórkowego w wysokości 298,70 zł miesięcznie. Choruje na cukrzycę, musi przyjmować insulinę, koszt zakupu 100 zł miesięcznie. Orzeczeniem z dnia 03.12.2013r. przyznano jej umiarkowany stopień niepełnosprawności (k. 71). Wakacje w 2020r. planuje spędzić nad morzem, jest to wydatek co najmniej 5.000 zł.

Małoletni I. B. chodzi do przedszkola w S., we wrześniu 2020r. rozpocznie naukę w szkole podstawowej.

Poniesione przez matkę małoletnich opłaty we wrześniu na zakup podręczników, komitet rodzicielski, ubezpieczenie, wyjazd do teatru wyniosły łącznie 234 zł, opłata za pobyt małoletniego w placówce wyniosła 72 zł, łączne średnie opłaty za przedszkole wynoszą 170 zł.

Małoletni chodzi na zajęcia karate – 65 zł miesięcznie, harcerstwo 30 zł, chciałby jeszcze trenować piłkę nożną. Zakup roweru dla małoletniego wyniósł 578 zł, pozwany nie chciał się dołożyć do zakupu. Wydatki na odzież to odzież to 100 zł, na wyżywienie 300 zł.

Łącznie na utrzymanie małoletniego powoda matka przeznaczają ok. 1.300 zł miesięcznie.

Małoletnia J. B. od września 2019r. chodzi do żłobka. Opłata za żłobek za wrzesień wyniosła 242,76 zł, w żłobku małoletnia przebywa 6 godzin dziennie, gdyby przebywała dłużej przez cały okres kiedy matka małoletniej przebywa w pracy to koszt byłby wyższy.

Wydatki na wyżywienie dla małoletniej to 300 zł, na odzież 150 zł, na zabawki 50 zł, na środki czystości 50 zł, proszki 100 zł miesięcznie. Jest zdrowym dzieckiem, nie choruje. Na jej utrzymanie matka przeznaczają ok. 1.100 zł miesięcznie.

Oboje małoletni noszą obuwie ortopedyczne, ostatnio zakupione buty kosztowały – 92,59 zł i 112,92 zł.

Pozwany N. B. zatrudniony jest w firmie (...) z siedzibą w G. na czas określony 26.11.2018-02.09.2021r., na stanowisku kontrolera uboju zwierząt, na 1/2 etatu – 4 godziny, z miesięcznym wynagrodzeniem 1.050 zł brutto, netto otrzymuje nie więcej niż 1.000 zł miesięcznie.

Pracę wykonuje w G. (k. 101). Pracuje jeden, dwa dni w tygodniu bo nie otrzymuje więcej zleceń. Pracuje zawsze w poniedziałki i czasami w czwartki, wówczas wraca do K. dopiero w czwartek.

Wystąpił do Urzędu Wojewódzkiego o przyznanie karty pobytu, postępowanie pozostaje w toku. Po rozwodzie musi na nowo uzyskać zezwolenie na pracę. Czasami pomaga kolegom za co otrzymuje co najmniej 40-50 zł dziennie.

Obecnie z obowiązku alimentacyjnego na małoletnich wywiązuje się za pośrednictwem komornika sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne w kwocie po 400 zł miesięcznie tytułem alimentów na małoletniego I. i 400 zł tytułem alimentów na małoletnią J. (300 zł alimentów + 100 zł zaległości). Wcześniej płacił alimenty dobrowolnie przekazując matce małoletnich na konto: we wrześniu 500 zł, w październiku 2018r. - 700 zł, w listopadzie 2018r. - 790 zł, w grudniu 2018r. - 700 zł, w styczniu 2019r. - 600 zł, w lutym 2019r. - 600 zł, w marcu 2019r. - 600 zł (k. 117-128).

Utrzymuje regularne kontakty z małoletnimi, dwa razy w miesiącu przynosi drobne prezenty, słodycze i dwa razy w roku droższe prezenty, zabawki.

Mieszka w mieszkaniu wynajmowanym przez pracodawcę, który ponosi również koszty jego utrzymania. Na swoje wydatki, w tym wyżywienie, koszty zakupu paliwa, środków czystości przeznaczają 500-600 zł miesięcznie, składka ubezpieczeniowa za samochód 500 zł rocznie. Do spłaty pozostała mu ostatnia rata za zakup samochodu – 500 zł.

Sąd dopuścił dowód odpisów zupełnych aktów urodzenia małoletnich powodów k. 9-10, wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lipca 2015r. sygn. akt XVIII RC 2455/14 k. 11-13, odpisu skróconego aktu małżeństwa stron k. 14, zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach matki małoletnich powodów k. 15-17, postanowienia SR w Siemianowicach Śl. z dnia 30 stycznia 2013r. sygn. akt I Ns 1088/12 oraz decyzji (...) w S. k. 18, 19, potwierdzeń zakupów pieluch i akcesoriów na allegro z dnia 19 czerwca i 05 października 2018r., potwierdzeń zakupu mleka, paragonu i faktury (...) dot. opłaty za szczepienie faktury dot. zakupu artykułów spożywczych, opłaty za przedszkole, karate, zakup zabawek opłaty za czynsz i media oraz informacji o wysokości opłat, faktury z apteki, opłaty za ubezpieczenie mieszkania, opłat za prąd, gaz, czynsz 20-38, 44-70 oraz 146 – 297, harmonogramu spłaty kredyty A. Bank k. 39-43, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności k. 71, potwierdzeń dokonanych transakcji k. 117-128, zaświadczenia PUP w S. z dnia 06 września 2019r., faktur oraz potwierdzeń transakcji jak również zawiadomień o wysokości opłat od 01 października 2019r. (...), informacji Dyrektora Przedszkola z dnia 09 września 2019r., ofert pracy 346-348, przesłuchania stron. Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. K. wobec cofnięcia wniosku o przesłuchanie świadka.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów Sąd oparł się na zeznaniach matki, uwzględniając również zasady doświadczenia życiowego i powszechną wiedzę na temat potrzeb dzieci w wieku małoletnich, które nie wymagają zachowania diety i szczególnych nakładów w zakresie pielęgnacji, rehabilitacji, zabiegów leczniczych.

Z kolei, w zakresie spełniania przez pozwanego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich powodów Sąd oparł się na złożonych przez niego dokumentach i zbieżnych zeznaniach obu stron.

Sąd oparł się na wymienionych szczegółowo dokumentach złożonych przez strony, uznając je w ramach oceny dowodów (art. 233 kpc za zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż ich treść i pochodzenie nie zostały podważone lub zaprzeczone i nie budzą wątpliwości).

Sąd przyjął za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych także zeznania złożone w toku postępowania przez obie strony co do sytuacji osobistej, materialnej, ponoszonych wydatków, w zakresie, w jakim korespondują z dokumentami oraz znajdują potwierdzenie w całokształcie materiału procesowego oraz zasadach logiki i doświadczenia życiowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133§1 kro w związku z art. 128 kro rodzice zobowiązani są do dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania, dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja zawarta w art. 135 kro, stosownie do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy określać szeroko, jako całokształt potrzeb stosownych do wieku, stopnia rozwoju, stanu zdrowia i innych okoliczności konkretnej sprawy. Możliwości zarobkowe zobowiązanego wyznaczają uzyskiwane przez niego dochody, bądź dochody możliwe do uzyskania przy wykorzystaniu posiadanych sił i kwalifikacji.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Obowiązek alimentacyjny pomiędzy rodzicami i dziećmi kształtuje zasada, iż dziecko uprawnione do alimentacji ma prawo do równej stopy życiowej z zobowiązanym, co oznacza prawo do zbliżonego poziomu zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb.

Rodzice, w zależności od swoich możliwości, obowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych – wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby, jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia). Nie ma przy tym jednego katalogu potrzeb, które można uznać za usprawiedliwione i podlegające zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego.

Sąd stoi na stanowisku, że przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za usprawiedliwione, należy brać pod uwagę z jednej strony możliwości zobowiązanego, z drugiej – zakres i rodzaj potrzeb.

Granicę wysokości alimentów stanowią możliwości zarobkowe zobowiązanego, zatem wysokość alimentów nie może od tych możliwości abstrahować. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Zgodnie z treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tej zmiany, stosownie do treści art. 135 kro., zależy zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, jak i od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro. oznacza istotną zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, a zatem zmianę ilościowo lub jakościowo znaczną.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia

dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

W przedmiotowej sprawie obowiązek alimentacyjny pozwanego N. B. wobec małoletniego I. B. ustalony został wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lipca 2015r. W przypadku małoletniej powódki J. B. obowiązek alimentacyjny N. B. nie był wcześniej skonkretyzowany.

Na wstępie należy podnieść, iż pozwany zasadniczo nie kwestionował swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich, jednakże wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, że nie jest w stanie łożyć więcej niż obecnie z uwagi na ograniczenie możliwości zarobkowych. Podnosił również, że chciałby w większym zakresie zajmować się dziećmi, odwozić syna do przedszkola, chodzić na plac zabaw i w ten sposób wywiązywać się z części obowiązku alimentacyjnego na co matka małoletnich nie wyraża zgody.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów są podobne i obejmują zapewnienie wyżywienia, odzieży, środków higieny, dostępu do rozrywki, zapewnienia opieki na czas pozostawania matki małoletnich w pracy. W przypadku małoletniego powoda I. B., odnośnie którego obowiązek alimentacyjny został już ustalony w 2015r. ustalono, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniego od czasu ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego uległy zmianie a koszty utrzymania podwyższeniu. Jego potrzeby uległy zdecydowanym zmianom, poprzednie zwłaszcza te związane z wiekiem jak np. korzystanie z drogich pieluch, mleka, zastąpiły inne wynikające z podjęcia edukacji przedszkolnej, rozwijania zainteresowań. Małoletni interesuje się sportem, chodzi na zajęcia karate, zapisał się do harcerstwa, chciałby trenować piłkę nożną co generuje określone koszty w postaci składek, opłat za zajęcia, odzieży. Dziecko w tym wieku rozwija się, nabywa nowe umiejętności, a także następuje jego fizyczny rozwój i wzrost.

Małoletnia J. B. została zapisana do żłobka, gdzie spędza 6 godzin dziennie, następnie jest odbierana przez babkę macierzystą. Koszt żłobka to ok. 240 zł miesięcznie. W okresie złożenia pozwu korzystała jeszcze z pieluch i wyżywienia w słoiczkach dla bardzo małych dzieci, w niedługim czasie powinna przejść trening czystości, spożywać zwykłe posiłki co spowoduje, że koszty utrzymania ulegną zmniejszeniu.

Małoletni są dziećmi ogólnie zdrowymi, jednak oboje noszą obuwie ortopedyczne co wiąże się z wydatkiem ok. 100 zł za jedną parę butów. Koszty zakupu odzieży dla powodów nie są znaczne – 100 zł miesięcznie, wyżywienie 300 zł miesięcznie.

Ustalono, że pozwany zatrudniony jest w firmie (...) z siedzibą w G. na czas określony 26.11.2018-02.09.2021r., na stanowisku kontrolera uboju zwierząt, na 1/2 etatu – 4 godziny, z miesięcznym wynagrodzeniem 1.050 zł brutto, netto otrzymuje nie więcej niż 1.000 zł miesięcznie. Po orzeczeniu rozwodu z matką małoletnich utracił kartę pobytu i zezwolenie na pracę przez co jego możliwości są ograniczone. Postępowanie o uzyskanie nowych dokumentów i zezwoleń pozostaje w toku. Pozwany na swoje utrzymanie przeznaczają ok. 500-600 zł miesięcznie. Z obowiązku alimentacyjnego, w związku z wszczęciem postępowania egzekucyjnego wywiązuje się regularnie, przekazuje po 400 zł na rzecz małoletniego syna i 400 zł na rzecz małoletniej córki, dodatkowo kupuje dzieciom przy okazji realizacji kontaktów słodycze, czyni drobne i kilka razy w roku droższe zakupy odzieży czy zabawek. Z zestawienia wydatków własnych pozwanego i alimentów na rzecz małoletnich wynika, że jego miesięczne wydatki wynoszą co najmniej 1.200 zł miesięcznie a zatem dość znacznie przekraczają kwotę uzyskiwanych dochodów z tytułu umowy o pracę. Nadto, pozwany zeznał, że nadal spłaca raty za zakup samochodu w kwocie po 500 zł miesięcznie. Wobec powyższego Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie uzyskiwanych dochodów i braku prac dorywczych czy też innych nieewidencjonowanych dochodów.

Pozwany wyglądał na osobę zaradną, żyjącą na średnim poziomie zarówno posiadając markowe ubrania jak i dodatkowe elementy wyposażenia garderoby świadczące o jego statusie wyższym aniżeli wynikało to z jego zeznań.

Matka małoletnich zatrudniona jest w Powiatowym Urzędzie Pracy w S.. Z najnowszego zaświadczenia o zarobkach wynika, że jej średnie miesięczne wynagrodzenie z okresu 06-08.2019r. wyniosło 2.538 zł brutto, 1.834,94 zł netto.

Jednakże zauważyć należy, że matka małoletnich do dnia 26.04.2019r. korzystała z urlopu rodzicielskiego otrzymując zasiłek w wysokości 80% podstawy wymiaru wynagrodzenia a dokument nie wyszczególnia świadczeń dodatkowych jak premie i nagrody uzyskiwane w ciągu roku. Przed skorzystaniem z urlopu macierzyńskiego, rodzicielskiego, w okresie 01.04.2017-30.04.2018r. jej średnie miesięczne wynagrodzenie było wyższe i wynosiło 3.608,16 zł brutto, 2.654,36 zł netto a zaświadczenie obejmowało średnie dochody z całego roku. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz w okresie 10-2019r.-04.2020r. – 668,83 zł, prąd 119,37 zł co dwa miesiące, składka za ubezpieczenie mieszkania 299 zł rocznie przy czym zobowiązanymi do ponoszenia podstawowych kosztów mieszkania są również w 1/3 części matka i siostra matka małoletnich.

Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego Sąd brał pod uwagę również wkład pozwanego oraz matki małoletnich w ich wychowanie, opiekę nad dziećmi. Jak ustalono małoletni zamieszkują z matką, pozwany regularnie kontaktuje się z dziećmi. Chciałby uczestniczyć w opiece nad małoletnimi w większym zakresie na co matka małoletnich nie wyraża zgody powierzając opiekę nad dziećmi siostrze czy swojej matce.

W powyższym kontekście należało przyjąć, iż kwota po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej J. B. i po 500 zł na rzecz małoletniego I. B. wraz ze świadczeniami dodatkowymi pozwanego odpowiada treści przytoczonych wyżej przepisów i jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów oraz aktualnych możliwości zarobkowych pozwanego.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono, jako zbyt wygórowane biorąc pod uwagę usprawiedliwione i wykazane potrzeby małoletnich jak również aktualną sytuację pozwanego na rynku pracy wynikającą z braku karty pobytu i zezwolenia na pracę.

W punkcie czwartym i piątym wyroku przyznano adwokatowi M. W. kwotę 2.214 w tym 23 % Vat i kwotę 1.107 zł w tym 23 % Vat tytułem reprezentowania pozwanego w postępowaniu ustalone na podstawie Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. W punkcie 6 wyroku, Sąd kierując się normą z art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki zwrot kosztów procesu w części odpowiadającej stosunkowi, w jakim powódka utrzymała się ze swym żądaniem tj. kwotę 1.800 zł na co złożyły się koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w osobie adwokata, ustalone na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W punkcie siódmym wyroku odstąpiono od obciążania pozwanego częścią nieuiszczonej opłaty sądowej, od której strona powodowa była zwolniona w całości a to zgodnie z art. 102 kpc i trudną sytuacją materialną pozwanego powstałą w wyniku zaległości alimentacyjnych jakie powstały w wyniku orzeczonego wyroku.

Wyrokowi w punkcie pierwszym i drugim nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 §1 p.1 kpc.

sędzia Mariusz Witkowski

Sygn. akt: III RC 210/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia wyroku,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn pozwanego,
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

Dnia 11 października 2019r.

sędzia Mariusz Witkowski